

3144 NEPISANI ZAKON.... LJUBEZEN SE JE OHLADILA....

2. junij 1944: Knjiga 41 [Bertha Dudde](#)

Nenapisan zakon je, da si ljudje med seboj pomagajo, da močni pomagajo šibkim, da se blažita stiska in beda in da vsak razda kar ima, če drugemu manjka. In tega nenapisanega zakona se ne držijo več, saj ga zemeljske oblasti ne postavljajo za uradni zakon. Ljudje izpolnjujejo samo tisto, kar se obvezno od njih zahteva, in to ni delo ljubezni do bližnjega, čeprav naj bi predstavljalo dejanja ljubezni. **Za delo Božje ljubezni do bližnjega lahko štejemo samo tisto, kar človek naredi iz najgloblje vzgiba, iz občutka najgloblje ljubezni in sočutja do sočloveka.** Ta notranja motivacija pri ljudeh manjka, ker ne poznajo več ljubezni. Celo podpora, za katero se pričakuje, da naj bi jo dali sočloveku, je dejavnost, ki ji manjka prava motivacija... To je po zakonu izvajana ljubezen, ne tiste vrste ljubezen, ki jo Bog zahteva od ljudi, kot bi morala biti, da bi oblikovala Bogu podobne ljudi, ki bodo znova našli zedinjenost z Bogom. Pa vendar je Bog ta zakon položil v človeška srca, saj vsak človek ve, kako se mora obnašati, da bo živel bogaljubeče življenje na zemlji. Toda notranji glas, ki ga žene k temu, je potihnil, ni slišan in njegovo opozorilo zveni vse tiše, dokler popolnoma ne utihne. In četudi Božji služabniki ljudem oznanjajo ljubezen, četudi jim je razjasnjen blagoslov ali škoda njihovega načina življenja, se tudi za te opomine ne zmenijo, zanima jih samo lastna blaginja in gredo mimo sočloveka, njihove šibkosti in nemoči, neomajni, so notranje mrtvi, iskra ljubezni je zadušena, sprevržejo se v brezsrčnost in sovraštvo ter so zmožni vseh dejanj, ki škodujejo telesu in duši drugih ljudi. To stanje se ne bo več spremenilo; ne bo se spremenilo na bolje, če se Bog ne bo močno razodel, če ne bo povzdignil svojega glasu tako močno, da bodo ljudje prevzeti od strahu in groze ter resno kritično preučili in premislili svoj način življenja. Ker ne poslušajo glasu vernikov in sami ne najdejo poti nazaj na pot ljubezni. In ker Bog noče, da bi ljudje zašli s poti, ki potrebuje samo spodbudo, da pridejo k pameti, se bo osebno pojavil. Ljubezni v življenju ni mogoče izključiti, sicer se bo človeštvo približalo popolnemu uničenju. Kajti ko se bo ljubezen ohladila, bo Bog neskončno daleč od bitja, ki ga je nekoč ustvaril iz svoje ljubezni. Lahkomiselnost pa bitjem jemlje vso moč in tako gredo ljudje proti breznu, proti pogubi, če bodo zanemarili ljubezen, ki je temeljna substanca Božjega stvarjenja. **Kjer ni ljubezni, Bog ne more biti prisoten...** Toda Bog je Ohranjevalec vseh stvari in brez Njega in Njegove moči bodo njegova stvarstva razpadla, vključno z zemljo in vsemi bitji z njo, takoj ko bo ljubezen izginila iz njih, takoj ko bo človek postal tako brez duše, da bo Bog umaknil svojo ljubezen, **saj je kot čista Ljubezen lahko prisoten samo tam, kjer obstaja ljubezen.** Amen.

[Bertha Dudde](#)